Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26344
Copyright: Admont, Benediktinerstift

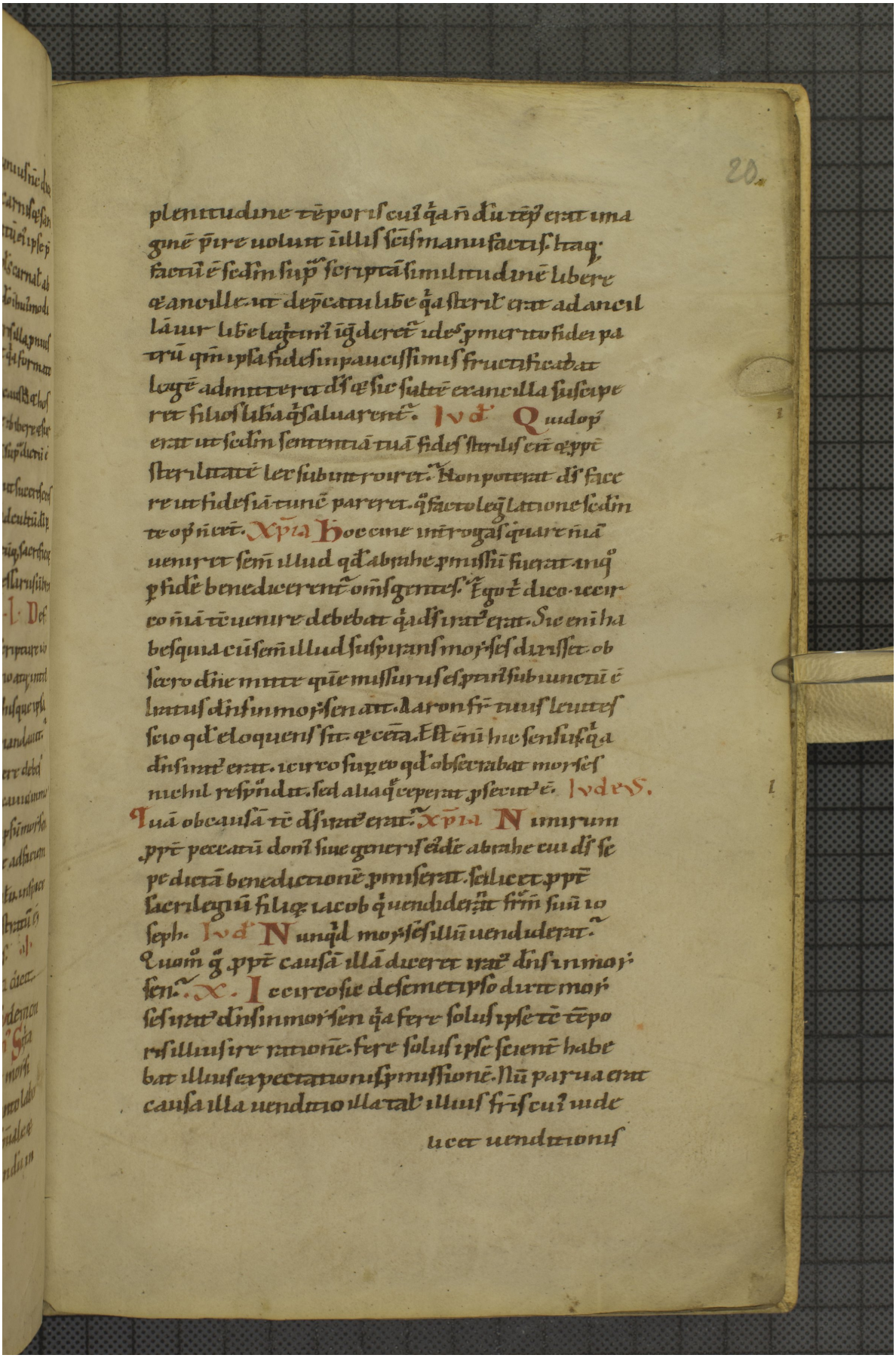

20.

plenitudine tēporis cui q̃a ñ diu tēp̃ erat ima
gīnē p̃ire uoluit illis scīs manu factis. tacq̃
facti ē sed in sup̃ scriptā similitudinē libere
ancille. ut de p̃cātu libe q̃a sterilis erat ad ancil
lāuir libe legēm ig̃ deret ūdes p̃ merito fidei pa
trū q̃m ipsa fides in paucissimis fructificabat
legē admittere. ds̃ sic sutē ex ancilla suscipe
ret filios libā q̃ saluarentur. Iud. Quodo
erat ut sed in sententiā tuā fides sterilis esset q̃ ppt̃
sterilitatē lex subintroiret. Non poterat ds̃ face
re ut fides iā tunc pareret. q̃ sacro leg̃ latione sed in
te op̃ireret. Xpia Hoc ene interrogas quare ñ iā
uenire sēm illud qd̃ abrahe p̃missū fuerat unq̃
p fidē benedicerentur omīs gentes. Ēqui dico. ucer
co ñ iā tē uenire debebat q̃ ds̃ iurat̃ erat. Sic enim ha
besquia cū sem illud suspirans moyses dixisset. ob
secro dne mitte q̃ mittur es. p̃ ait sub iuncti ē
linguis dnsin moysen ait. Aaron fr̃ tuus leuites
scio qd̃ eloquens sit. q̃ cetera. Est enim hic sensus q̃a
dnsin̄ erat. ucirco suyco qd̃ obseruabat moyses
michi respondit. sed alia q̃ ceperat p̃secutē. Iudeus.
Q̃ua ob causā tē ds̃ irat̃ erat. Xpia Nimirum
p̃ pecātū domī siue generis eādē abrahe cui ds̃ se
pe dictā benedictionē p̃miserat. sed licet p̃ p̃
sacrilegiū filiq̃ iacob q̃ uendiderūt fr̃m suū io
seph. Iud. Nunq̃d moyses illū uenditerat.
Quom q̃ p̃ p̃ causā illā diceret irat̃ dnsin moy
sen. X. Ecce ipse de semetipso dicit moy
ses irat̃ dnsin moysen q̃a fere solus ipse tē tēpo
ris illius ire rationē. fere solus ipse seuēt habe
bat illius expectationis p̃missionē. Nū parua erat
causa illa uenditio illa tal̃ illius fris cui iude

ucer uenditionis